

Sygn. akt IX U 2008/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Konieczna
Protokolant:	Elwira Dembińska - Kołodziejczyk

przy udziale./.

po rozpoznaniu w dniu 13 stycznia 2015 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. K. (K.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 15 października 2013 r. Znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż zobowiązuje organ rentowy do uwzględnienia ubezpieczonemu 1512 (tysiąc pięćset dwanaście) dniówek z przelicznikiem 1,8 z okresu od dnia 01 stycznia 1999r. do dnia 26 sierpnia 2011r.,

2. oddala odwołanie w pozostałej części.

Sędzia

Sygn. akt IX U 2008/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 15.10.2013r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ustalił ponownie, od dnia 01.08.2013., tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, emeryturę ubezpieczonemu J. K. (K.).

W decyzji tej organ rentowy wskazał, iż nie zajął stanowiska odnośnie dniówek przepracowanych w wymiarze półtorakrotnym w okresie od 01.01.1999r. do 26.08.2013r. ponieważ przedłożone zeznania świadków nie są dla organu rentowego środkiem dowodowym.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od tej decyzji domagając się uwzględnienia, do wysokości świadczenia, 2993 dniówek w wymiarze półtorakrotnym. Ubezpieczony wskazał, że na okoliczność tychże dniówek przedłożył zeznania świadków, innych dokumentów nie posiada, ponieważ zakład pracy już nie istnieje, a pracodawca nie przekazał dokumentów do archiwum. Ubezpieczony podniósł, iż cały wskazany okres zatrudnienia w (...) sp. z o.o. w J. wykonywał prace w „przodku” zaliczane do emerytury według przelicznika 1,8.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy dodał, że w aktach emerytalnych brak jest jakiegokolwiek zaświadczenia (...) sp. z o.o. w J., z którego wynikałaby liczba 2993 dniówki przepracowanych w latach 1998-2011 w przodku.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony od dnia 01.08.2013r. uprawniony jest do emerytury górniczej przyznanej decyzją z dnia 20.09.2013r.

Na wysokość świadczenia organ rentowy uwzględnił 22 miesiące z przelicznikiem 1,8, tj. 484 dniówki półtorakrotne za lata 1992-1998 na podstawie zaświadczenia archiwum (...) sp. z o.o. w S. z dnia 24.04.2013r. potwierdzającego tę ilość dniówek przepracowanych przez ubezpieczonego w Przedsiębiorstwie (...) S.A. w Likwidacji w J.. Organ rentowy wskazał w teście decyzji, iż ostateczne ustalenie wysokości świadczenia nastąpi w najbliższym czasie.

W dniu 19.09.2013r, ubezpieczony złożył w organie rentowym wnioski o przeliczenie świadczenia, w oparciu o zeznania świadków M. J. i M. S., którzy pracowali razem z ubezpieczonym oraz oświadczenie wnioskodawcy, poprzez uwzględnienie 2993 dniówek w wymiarze półtorakrotnym, które przepracował bezpośrednio w przodku na stanowisku cieśli górniczego w okresie od 01.01.1999r. do 26.08.2013r.

Organ rentowy zaskarżoną decyzją z dnia 15.10.2013r. dokonał ostatecznego wyliczenia wysokości przyznanej ubezpieczonemu emerytury, liczba miesięcy uwzględnionych z przelicznikiem 1,8 nie zmieniła się.

Organ rentowy w piśmie z dnia 02.01.2014r. (k. 25 akt sądowych) podał, iż uwzględnił M. J. 1885 dniówek półtorakrotnych za lata 1999-2007 z tytułu zatrudnienia w (...) sp. z o.o. w J. na podstawie zaświadczeń pracodawcy jw. z dnia 12.10.2005r., dnia 08.08.2007r. oraz dnia 06.09.2007r., znajdujących się w aktach emerytalnych świadka.

M. J. pracował w (...) sp. z o.o. w charakterze górnika strzałowego w systemie czterozmianowym, wyłącznie w przodku, uprawniony jest do emerytury górniczej.

Z pisma ZUS O/B. z dnia 03.01.2014r. (k. 32 akt sądowych) wynika, iż w aktach M. S. wykazane zostały dniówki półtorakrotne za okres od 01.01.1999r. do 07.07.2011r. w liczbie 2440 i w tej ilości zostały uwzględnione z tego okresu.

M. S. pracował w (...) sp. z o.o. w charakterze górnika strzałowego, górnika przodowego, wyłącznie w przodku, uprawniony jest do emerytury górniczej od 2011r. Wszystkie dniówki przepracowane w (...) jw. zostały mu zaliczone w wymiarze półtorakrotnym. Pracował razem z ubezpieczonym.

Ubezpieczony w okresie od 21.08.1986r. do 26.08.2011r. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w J. (następcy prawnego Przedsiębiorstwa (...) S.A. w likwidacji w J. od dnia 01.03.1998r. w związku z przejściem zakładu pracy na nowego pracodawcę na podstawie art. 23¹ kp) kolejno na stanowisku: od 21.08.1986r. do 31.12.1987r. pomocy dołowej pod ziemią i od 01.01.1988r. do 26.08.2011r. – cieśli górniczego pod ziemią.

Ubezpieczony w okresie spornym wykonywał pracę górnika w przodku, tj. przy drążeniu chodników KWK (...), KWK (...) a następnie KWK (...).

(...) Sp. z o.o. jw. wykonywała prace przodkowe.

Zakład pracy jw. nie wystawił ubezpieczonemu zaświadczenia o ilości przepracowanych dniówek w wymiarze półtorakrotnym, niedostępne są także akta osobowe ubezpieczonego z tego okresu. Ubezpieczony przedłożył do akt sprawę dokumentację płacową z okresu spornego w postaci pasków wynagrodzeń.

Wyrokiem z dnia 12.12.2012r. Sąd Rejonowy w Jastrzębiu Zdroju nakazał (...) Sp. z o.o. w J. wydanie ubezpieczonemu druku Rp-7 za okres zatrudnienia. Wyrok nie został przez Spółkę wykonany.

(dowód: akta organu rentowego, informacja ZUS O/R. k. 25 i nast. oraz ZUS O/B. k. 32 akt sądowych, dokumentacja płacowa k. 43 akt sądowych, wyrok Sądu Rejonowego z dnia 12.12.2012r. okazany na rozprawie w dniu 18.02.2014r., zeznania świadków M. J., M. S., ubezpieczonego złożone na rozprawie w dniu 18.02.2014r., czas nagrania 00:18:18 – 00:30:35 protokołu elektronicznego).

W celu ustalenia ilości dniówek półtorakrotnych przepracowanych w okresie od dnia 01.01.1999r. do dnia 21.08.2011r. wyliczonych w oparciu o dokumentację płacową załączoną w pliku na k. 43 akt i informacje organu rentowego załączone na k. 53-61 akt sądowych, po analizie dokumentacji źródłowej, biorąc pod uwagę zastrzeżenia ubezpieczonego zgłoszone w piśmie procesowym z dnia 04.06.2014r. do informacji organu rentowego, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłej z zakresu emerytur i rent mgr H. P..

Biegła, w oparciu o przedłożony do akt sprawy materiał dowodowy ustaliła, iż ubezpieczony w okresie od 01.01.1999r. do 26.08.2011r. przepracował łącznie 1512 dniówek półtorakrotnych, w tym w poszczególnych latach liczba tych dniówek wynosi: 1999r. – 196 dniówek, 2000r. – 209 dniówek, 2001r. – 207 dniówek, 2002r. – 196 dniówek, 2003r. – 204 dniówki, 2004r. – 142 dniówki, 2005r. – 195 dniówek, 2006r. – 14 dniówek, 2010r. – 59 dniówek, 2011r. – 90 dniówek.

Za lata 2007-2009 biegła nie ustaliła żadnych dniówek półtorakrotnych, gdyż ubezpieczony nie przedłożył żadnego dowodu zarobkowego za te lata.

(dowód: opinia biegłej sądowej z zakresu rent, emerytur, kapitału początkowego mgr H. P. k. 72-82 akt sądowych).

Organ rentowy w zastrzeżeniach (pismo z dnia 08.09.2014r. k. 92-94 akt sądowych) wskazał, że ustalenia biegłej sądowej pozwoliłyby na uwzględnienie ubezpieczonemu 807 dniówek półtorakrotnych za lata 1999-2011, gdyż pozostała liczba dniówek przyjętych przez biegłą nie została dostatecznie udokumentowana, a ich wyliczenie opiera się na założeniach poczynionych przez biegłą.

Ubezpieczony w piśmie z dnia 18.10.2014r. (k. 103 akt sądowych) nie zgodził się z wyliczeniem organu rentowego jw. i wskazał, że pozostaje przy wyliczeniu dokonanym przez biegłą w ilości 1512 dniówek półtorakrotnych.

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny, logiczny i spójny, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z treści art. 114 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2013., poz. 1440 ze zm.) prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Sąd w wyniku rozpoznania sprawy, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego, stanął na stanowisku, iż zasadnym jest uwzględnienie z okresu spornego liczby dniówek wyliczonych przez powołaną w sprawie biegłą sądową. Sąd ostatecznie podzielił tę opinię jako wydaną w oparciu o specjalistyczną wiedzę, szczegółową, wyczerpującą,

logicznie i przekonywująco uzasadnioną. Sąd podzielił opinię na tle zeznań słuchanych w sprawie świadków i ubezpieczonego zasadniczo spójnych w swej treści, przekonywujących i z tych przyczyn uznanych za wiarygodne w zakresie potwierdzenia wykonywania pracy w przodku (ale nie wyłącznie, o czym będzie mowa poniżej), gdy świadkowie zgodnie potwierdzili wykonywanie przez ubezpieczonego pracy w przodku w okresie spornym, w sytuacji gdy byli współpracownikami ubezpieczonego, zatem posiadali bezpośrednie informacje w sprawie i nadto gdy świadkowie mieli wykazaną nawet większą liczbę dniówek półtorakrotnych za okres przypadający na okres sporny dla ubezpieczonego.

Zajmując takie stanowisko Sąd nie podzielił zastrzeżeń organu rentowego do opinii biegłej uznając je za polemikę z prawidłowymi ustaleniami biegłej, poczynionymi w oparciu o dokumentację płacową ubezpieczonego niekwestionowaną przez organ rentowy.

W konsekwencji Sąd na podstawie powołanych przepisów, z mocy art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązał organ rentowy do uwzględnienia ubezpieczonemu 1512 dniówek z przelicznikiem 1,8 z okresu od dnia 01 stycznia 1999r. do dnia 26 sierpnia 2011r.

Natomiast w pkt 2 wyroku, z mocy art. 477¹⁴ §1 kpc Sąd oddalił jako bezzasadne żądanie ubezpieczonego uwzględnienia liczby dniówek półtorakrotnych ponad liczbę dniówek przyjętych w pkt 1 wyroku uznając, iż przyjęcie większej liczby dniówek półtorakrotnych nie znajduje podstaw w zgromadzonym materiale dowodowym, nie została ta liczba w postępowaniu dowodowym wykazana. Sąd uznał żądanie w zakresie dalszych dniówek półtorakrotnych jw. za bezzasadne dodatkowo wobec ostatecznego podzielenia przez ubezpieczonego opinii powołanej w sprawie biegłej sądowej sporządzonej w oparciu o dokumentację płacową dotyczącą ubezpieczonego – opinii nie pozwalającej na przyjęcie wykonywania przez ubezpieczonego wyłącznie pracy w przodku w okresie spornym, wbrew odmiennym zeznaniom świadków i ubezpieczonego, z uwagi na liczbę dniówek takiej pracy ustalonej w opinii w poszczególnych latach nie odpowiadającej liczbie powszechnie obowiązujących dniówek roboczych. W świetle ustaleń opinii biegłej w oparciu o zachowaną dokumentację płacową i jej podzielenie przez ubezpieczonego Sąd nie dał wiary zeznaniom świadków i ubezpieczonego w zakresie, w jakim wskazywały one na świadczenie pracy przez ubezpieczonego w przodku w większej – pełnej liczbie dniówek.

SSO Maria Konieczna